

apoi conchide "asemenea lor sunt cei ce se închină lor".

Așadar, orbirea duhovnicească are o rădăcină idolatră. Cei care nu văd și nu aud cuvintele limpezi ale Domnului suferă de o legare a minții demonică. Iată de ce în taina Botezului Biserica a rânduit și Mirungerea. Sf. Nicolae Cabasila în cartea sa "Despre viața în Hristos" spune că Mirungerea este o taină prin care intră toate celelalte, deoarece prin Mirungere primim harul de a pricepe Scripturile, ne eliberăm de robia idolilor care leagă mințile oamenilor pentru a nu vedea tainele dumnezeiești. Din aceeași pricină și cei care au căzut în rătăcirii eretice sau chiar în lucrări idolești, se reprimesc în Biserică prin Mirungere, pentru reînnoirea deschiderii către înțelegerea Sfințelor Scripturi.

Așadar, cufundata cea întreită care se face la Botez nu se repetă la cei căzuți în rătăcirii ale minții, dar Mirungerea se repetă.

"Ca nu cumva văzând și crezând și cu inima înțelegând sa se întoarcă și să creadă, și Eu să-i tămăduiesc pe ei" (Matei 13), zice Hristos. Adică frica aceasta este a dracilor, ca dacă vor auzi cuvântul Domnului și se vor repezi către Dânsul, Domnul îi va tămădui negreșit. De aceea oamenii întunecați se afundă tot mai mult în vorbe și raționamente proaste, ca nu cumva să audă și să vadă. Cu unii ca aceștia nici nu se cuvine a vorbi în cuvintele Scripturii și a le descoperi lucruri de taină, căci nu văd și nu aud, așa cum și Hristos le vorbea în pilde.

Sursa: Facebook

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri 17 octombrie	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
	19:00	Cateheză: „Atitudini duhovnicești în lumea contemporană”
Sâmbătă 20 octombrie	18:00	Vecernia
	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Vindicarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor
Duminică 21 octombrie		

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Întreaga înfățișare a lui Hristos este smerită, simplă, fără slăviri și cinstiri... Prin smerenie vine la pătimirea mântuitoare. L-a înfruntat pe diavol în față, cu smerenie, și l-a dezarmat. – Părintele Iosif Vatopedinul

Nr. 269 / 14 octombrie 2018

CUVÂNT DE ÎMBĂRBĂTARE

În aceste zile de durere și confuzie, cauzate de rezultatul Referendumului pentru Familie, am fost martor al neliniștilor și nedumeririlor frățiilor voastre. Ca păstor și părinte duhovnicesc care dă seamă înaintea lui Hristos pentru păstoriții săi, vă adresez tuturor cuvânt de îmbărbătare și de încurajare!

Fiecare dintre noi – ierarhi, preoți sau laici – am participat la acest Referendum având ferma convingere că votul nostru pentru Căsătorie are o valoare de mărturisire publică a credinței și a convingerilor noastre și puternica nădejde că prin acest act ne putem proteja familia și patria.

Însă nu a fost să fie după cum am sperat. Mașinăria propagandei neo-marxiste care a găsit aliați neașteptați chiar dintre noi, a reușit să acopere și să reducă la tăcere glasul conștiinței creștine din multe

EPISCOPUL MACARIE

AL EPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE A EUROPEI DE NORD

inimi „căldicele”. Strategia folosită de aceștia e veche. O întâlnim încă din primele capitole ale Scripturii: cultivarea neîncrederii. Fructele oricărei ideologii totalitare conțin, inevitabil, semințele îndoielii față de orice autoritate, iar Cuvântul limpede și ziditor al adevărului este destructurat în interpretarea otrăvită a șarpelui.

Suntem îndurerați, fiindcă nu ne așteptam la acest lucru. Orice criză are însă mai multe stări: e starea de șoc, apoi cea de tristețe adâncă și apoi – după ce acestea se vor fi decantat – vine acea stare în care căutăm răspunsuri și uneori și „vinovați”. Mulți au și făcut-o deja. Să nu cădem în aceeași capcană! „Biserica Ortodoxă Română” suntem TOȚI cei care ne-am născut din Apă și din Duh în Taina Sfântului Botez. Suntem cu toții membre ale Aceluiași Trup tainic al lui Hristos (*Romani 12, 5*). Suntem cu toții „conectați” duhovnicește și căderile fiecăruia se transformă în răni sângerânde ale întregului Trup. Să nu dăm, așadar, glas frustrărilor și dezamăgirilor provocate tuturor de eșecul Referendumului, acuzând și condamnând, ci să ne „purtăm sarcinile unii altora, împlinind astfel legea lui Hristos” (*Galateni 6, 2*).

Să transformăm, lucrând duhovnicește această înfrângere. Să fie un catalizator care să reaprindă zelul nostru misionar și legea lui

Dumnezeu să redevină singura „lumină a cărărilor noastre” (*Psalmul 118*). Să înmulțim rugăciunea și să ne curățim de patimi prin lucrarea ascetică creștină - reamintindu-ne că adevărata menire a Bisericii este pregătirea oricărui om pentru veșnica Întâlnire cu Hristos.

Să ne aducem aminte că a fi în Biserică înseamnă a deveni „omul cel nou, cel după Dumnezeu” (*Efesenii 4, 24*) și că pocăința înseamnă „schimbarea minții”, adică dobândirea înțelepciunii lui Hristos și lepădarea înțelepciunii acestui veac. Să redevenim cu adevărat și până la capăt creștini, care, deși trăiesc în lume, nu sunt din această lume! Să cultivăm mai intens cateheza. Să redescoperim valoarea sacramentală a familiei, să spunem bărbaților și femeilor care vin să se cunune în fața altarului că sunt de acum o familie creștină, o mică biserică și că în Taina Nunții lor s-au rugat pentru ca Dumnezeu să transfigureze atracția și sentimentele reciproce în iubire hristică, așa cum a transformat odinioară apa din Cana Galielii în vin (*Ioan 2, 1-11*).

Preaiubiți părinți și împreună slujitori la Altarul lui Hristos, să răspundem neîncrederii și îndoielii care începe să paraziteze societatea românească cu mai multă încredințare în lucrarea cea puternică a lui Dumnezeu – în

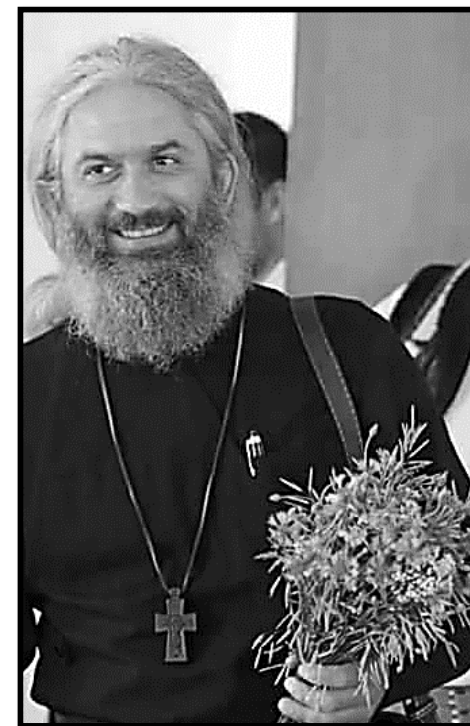
această lumină să căutăm, după cuvântul Apostolului, să nu fim pricină de sminteală și să eliminăm orice cât de mic prilej ce poate deveni poticneală pentru cei încredințați nouă spre păstorire, „nedând ocazia niciunei sminteli întru nimic, ca să nu fie slujirea noastră defăimată, ci în toate înfățișându-ne pe noi înșine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi și în strâmtorări” (*2 Corinteni 6, 3-4*).

Prețuind pe acei directori de conștiință care dovedesc în viața publică - atât în faptă, cât și în cuvânt - că ne sunt fii și fiice, frați și surori în Hristos, să ne aducem aminte că Evanghelia a fost propovăduită și de pescari, de mironosițe, de oameni cultivați, însă și de oameni simpli. Să ne implicăm în viața cetății, disociindu-ne de orice fel de partizanat politic, devenind însă cetățeni activi, creștini cu conștiință civică, mai ales în acele aspecte ce țin de educația și formarea copiilor noștri.

Și să nu uităm: cu toată mașinăria propagandistică și cu tot boicotul, nu suntem puțini cetățeni fideli Familiei!

Așadar, să nu deznădăduim, ci să ne întărim având în minte acea dimineață a Învierii, când, în pofida evidenței și a senzației că întunericul a biruit, mormântul era gol!

Sursa: Facebook

PĂRINTELE SAVATIE BAȘTOVOI

OCHI AU ȘI NU VĂD,
URECHI AU ȘI NU AUD

"Ochi au și nu văd, urechi au și nu aud. Ca nu cumva, văzând și auzind, și cu inima înțelegând, să se întoarcă".

Ochii care nu văd și urechile care nu aud s-au pomenit și până la Hristos, la Isaia și în psalmi. Prorocul David folosește aceste cuvinte referindu-se la idoli, la statuile moarte care deși au ochi și urechi sculptate, nu văd și nu aud,